

Orosz költők

Gáspár Endre fordításai

Tavaszi

1

Bár még borús-bús a világ,
Tavasztól terhes már a pára,
Borzong belé a holt fű szára,
S megreccsen az erdei ág.

Bár téli szender még az óra,
Kiles az álom függönye
Mögül, a tavasz nem jön-e,
S mosolyg a föld az érkezőre.

Áttörve, lelkem, álmodat,
Téged is élet heve jár át?
Elöntve rád arany sugárát,
Mi csókol, serkent, simogat?

Szépattan minden jégglemez,
Vérpezsdítő nap süt le rája...
Az új tavasz első csodája,
A zsendülő szerelem ez?

Fedor Tjusev

2

Üdv nektek, kikelet hőszinű heroldjai, hattyúk!
Kebélben repesőn ujjong fel a földanya szíve,
Benne szívárványos könny s tarka virág születik meg...
Lelkemen át hattyúk módjára suhannak az álmok,
Szívem vágyva remeg s hó könnyeket ejt örömeiben...
Jöttödet érzem, szép kikelet s ami számra tolul — vers!

A. Majkov

3

Nem panaszodom én,
Hogy ha itt a tavasz,
Mért nem tépek a rét
Friss virágaiból.

Elszállt már a tavasz,
Elfonnyadt a virág,
Melyből ő kötözött
Vélem rég koszorút.

Mint nyíl, messze suhant
Szép multunk, amidőn
Vad lánggal lobogó
Tűz volt a szerelem.

Minden rég oda már,
S nem tér vissza megint!
Hogy kössek koszorút
Most nélküle, magam?

Nem panaszodom én,
Hogy mellemben a szív
Mért vergődik a kín
Fájó súlya alatt.

A. Kolcov

4

Lásd, tiszta már a menny — békülj ki hát, feledj
S ragyogj fel újlag, mint Luna, enyhé fényben!
Tavasz felhőiből gyakran hasad fel egy
Villámsugár s az ég feldördül rá keményen.

De alig oszlik el a felleg éje fönn
S némul el moraja a tavaszi viharnak —
Már minden levelen és minden szál-füvön
Ott csillog az öröm könnyűje, ott a harmat.

A. Feth

5

Aranytavasz volt, friss ruhát
Öltött magára völgy, rét,
Patak dalolt, szellőcske fujt,
Az erdő várta zöldjét.

A hajnal első sugarán
Pásztorsíp nem borongott,
Berekben a finom haraszt
Nem bontott még ki lombot.

Aranytavaszban rügyező
Hús nyárfa állt fölötted ;
Mosoly suhant el arcodon,
Míg szemed lesütötted.

Le kellett sütnöd, mert szavam
Szerelmes volt, megejtő . . .
Oh élet, szent láz, ifjuság,
Oh madárdalos erdő !

Rád néztem és pilláimon
Boldogság könnye rezgett —
Aranytavasz volt mindenütt,
S a hús nyírfák rügyeztek.

Bennünk virult ki a tavasz . . .
Oh élni, vágyni bírás,
Oh nyírfaillat, napsugár,
Oh boldog-könnyű sirás !

Alexej K. Tolsztoj